

E G Y E N L Ő S É G

2011 / június

Hagyaték az újaknak

Bođor Dominika, Buknicz Péter, Deli Dóra Ágnes, Dobó Richárd, Forró Tünde,
Jáksó Henrietta, Kiss Martin, Kovács Dóra, Lakatos Dániel, László Gergő,
Lengyel Krisztina, Megyeri Virág, Mészáros Tibor, Pribelszki Dóra, Tokai Márk,
Török Katalin, Vakulya Ferenc, Varga Brigitta, Varga Kitti

Bemutatkozunk

A Vásárhelyi Cseresnyés Kollégium négyemeletes épülete Hódmezővásárhely központjában helyezkedik el. Innen bármelyik középiskolába 10 percen belül elérhetünk, a Németh László Gimnázium Árpád utcai épületébe pedig alig öt perc alatt. Majdnem ilyen közel van az uszoda, a könyvtár, a mozi, a művelődési ház, a múzeum és a sportcsarnok is. A kollégium naponta háromszor 45 percet biztosít a tanulásra külön tanulószobákban. A tehetséggondozást és felzárkóztatást korrepetálások biztosítják szinte minden tantárgyból. Vannak szakkörök is, azonkívül könyvtár, klubszoba, büfé, konditerem, számítógépek internettel, ping-pong, csocsó, társasjátékok, és szinte minden hónapban valamilyen (zenés) rendezvény is.

A diákok három ágyas szobákban laknak, külön fiú- és lányszinten.

Kitty

Nos, a hivatalos szöveg szerint segíti a hátrányos helyzetű tanulókat, hogy jobb körülmények között és jobb eszközökkel tudjanak tanulni.

A nem hivatalos szöveg szerint viszont... nos... hogyan is tudnám összefoglalni... itt az ember új barátokra tehet szert. A tanárok és tanárnők mindenben segítenek, a tanulástól kezdve a családi vagy lelki problémáig. A tanulói csoportok egy idő után kis „családokká” válhatnak, és ez kellemessé teheti mindenki számára hét közben a bent létet. Ezekon kívül az A.J.K.P. programmal az itt tanuló diákok pl. a kirándulások alkalmával, a kollégiumban rendezett rendszeres programokkal, a különböző kulturális eseményekkel (színház, előadások pl. az Emlékpontban) sok kellemes és vidám pillanatot élhetnek át. Természetesen a hivatalos szöveg sem rizza. A program tényleg sok mindenben támogatja a diákokat. Az utazási költség visszatérítésével, az iskolai tanszerek megvásárlásával, a kirándulásokon való ingyenes részvétellel és még sok más apró-cseprő (nem költséges) dologgal is.

Egyszóval...SEGÍT! Természetesen ennek is - mint az éremnek - két oldala van. Aki az A.J.K.P. programban tanul, az vállalja a kollégiumi életet minden előnyével és hátrányával együtt, például a kevesebb szabaddió hét közben, vagy hosszú órák, melyeket utazással tölt az ember.

Azért mégis jó itt és így élni... ha belegondol egy kicsit az ember: ez a program hatalmas terhet vesz le a szülők válláról, és aki egy kicsit is tiszteli és becsüli a szüleit, az tudja, hogy megéri akár 3-4 órát utazni (vagy akár többet is).

Nelly

Kedves Leendő Kollégisták!

Szeretettel köszöntünk Benneteket Hódmezővásárhelyen a Cseresyés Kollégiumban! Ezt az újságot az Arany János Kollégiumi Program diákjai azért írták-szerkesztették Nektek, hogy megismerhessétek egy kicsit a kollégiumunkat, és hogy mire szeptemberben visszatértek, már otthon érezhessétek magatokat!

Nagyon jó időtöltést kívánunk Nektek a gölyötábor ideje alatt, és mindenkit várunk vissza szeptemberben!

Az AJKP-s diákok

Tartalomjegyzék

Interjú: Szalai Rita tanárnő és Kiss Pál tanár úr.....	3.
Szakkörök.....	5.
Farsangi Kupa Ózdon.....	6.
Adventi meglepetés.....	7.
Budapesti kirándulás.....	8.
AJKP Művészeti Fesztivál.....	9.
Színházlátogatás.....	10.
Teabár.....	11.
Rajzok.....	12.

Interjú

Szeptemberben új tanév indul nem csak az iskolákban, de a kollégiumokban is. És ha azt hiszitek, csak ti izgultok, vajon hogyan is alakul majd az első évetek a kollégiumban gólyaként, tévedtek. Megkérdeztük Kiss Pál tanár urat és Szalai Rita tanárnőt, leendő közösségvezetőiteket, ők hogyan készülnek már most, júniusban a ti fogadásotokra!

Dominika és Heni: Mióta foglalkozik AJKP-s diákokkal?

Kiss Pál tanár úr: Öt éve foglalkozom velük. Először egy hét fős csoporttal kezdtük, utánuk jött egy húsz fős csoport, így fejlődtünk, egyre nagyobb és több diákkal.

Szalai Rita tanárnő: Én előző tanév szeptemberében kaptam egy AJKP-s csoportot, ekkor kerültem a kollégiumba. Számomra újdonság volt, de nagyon megszerettem a gyerekeket, jó volt velük dolgozni.

D. & H.: Mi tapasztalata, a véleménye a programról?

K. P.: Úgy gondolom, ez a program nagyon hasznos azoknak, akiket felvesszünk, mert nagyon sokat segít a szülők háttérét kicsit jobbra tenni azáltal, hogy az idekerülő diákok különböző juttatásokban részesülnek.

Van lehetőség kirándulásra, különböző versenyekre is eljárunk. Másik oldalról pedig a gyerekeknek is nagyon jó: a nulladik évfolyamon segítünk a diákoknak felzárkózni, a középiskolába kerülve pedig továbbhaladni különböző korrepetálásokkal. Van fejlesztő pedagógusunk és pszichológusunk is. A közösségvezetők pedig szülőkként vigyáznak rájuk.

Sz. R.: Szerintem is nagyon jó törekvés, nagyon jó lehetőség a program mindazok számára, akik szeretnének továbbtanulni, de nincs rá lehetőségük valamilyen oknál fogva. Azt vettem észre, hogy a diákok megbecsülik azt, amit kapnak, nagyon szeretik a kirándulásokat – jó lenne, ha minél többre nyílna lehetőség. Bennem vannak minden közös szervezésű programban, és szívesen segítenek is, pl. most a kollégium kertjének rendbetételében. Látom a hasznát a tanulmányi eredmények javulásában is, ezért is örülök, hogy egyre többen tudnak a programba bekapcsolódni.

D. & H.: Milyen célokat tűztek ki maguk elé a következő tanévre?

Sz. R.: Megerősíteni a diákokban azt, hogy úgy tudnak továbbjutni, ha tanulnak, de a tanulás mellett minél több szabadidős tevékenységet is szervezni, hogy ne csak a kollégium négy fala közé legyünk beszorítva. Szeretném a matematikát kicsit jobban megszerettetni a diákokkal – aztán majd kiderül, hogy ez mennyire jött össze. (nevet)

K. P.: Én mindenképpen megpróbálok minél többet kihozni magamból,

a legtöbbet adni a programba. Nagy cél, hogy a nulladikosoknak segítsünk beilleszkedni a kollégiumi életbe, a tanulmányi felzárkózásban. Szeretnék apjuk lenni apjuk helyett, kialakítani a közösségből egy családias kis csoportot, és támogatni őket az esetleges problémák leküzdésében.

D. & H.: Mivel foglalkoznak a programon kívül itt a kollégiumban?

Sz. R.: Matematika korrepetálásokat szervezek, nem csak AJKP-s diákoknak. Bárki jöhet hozzám a kollégiumból, szívesen segítek akár érettségire való felkészülésben, akár csak egy témazáró dolgozatra, de egyszerűen csak a jegyek javításában is.

K.P.: Én a kollégiumban elsősorban közösségvezető vagyok, illetve sporttal foglalkozom: sportszakköröket szervezek. Sajnálom, hogy az elmúlt években egyre kevesebben vesznek részt rajtuk, remélem, ez változni fog. Maximalista vagyok, azt szeretném, ha minél több diák sportolna, mozogna a szabadidejében. Ezeket kívül egyéb szervezési feladatokat is ellátok a koleszban, illetve a tűz- és balesetvédelemben is részt veszek.

D. & H.: Van-e olyan „aranyjánosos” program, amire tanárnő és tanár úr szívesen emlékeznek vissza?

Sz. R.: Az eddigi közösséggel kapcsolatban az a legkedvesebb élményem, amikor késő ősszel átmentünk a közeli Fekete Sas kávézóba, egy teadélutánra. Nagyon jól esett, hogy mindenki csinosan felöltözött, és az is, hogy egy jót beszélgettünk közösen. Élveztem még nagyon a karácsonyi teabárokat, illetve a próbákat, amikor az ibrányi fesztiválra készültünk.

K.P.: Tulajdonképpen minden program kedves nekem. Az eddigi közösséggel is nagyon sokféle programot szerveztünk: színházlátogatás, sportversenyek, stb. Persze, vannak dolgok, amelyek kimondottan előnyt élvezhetnek, ilyenek a moduláris foglalkozások szituációs játéka, beszélgetései is. A kirándulásokat is én szervezem, én is, de a gyerekek is mindig nagyon várják (nevet.) Most a Kulturális Fesztiválon voltunk, ami nagyon mély nyomot szokott hagyni a tanulóknál. Különböző sportversenyekre is járunk, ilyen például Ózdon a foci. Nemrég Kiskunfélegyházán jártunk a KOLIMPIÁN, ahol különböző sportágakban vettünk részt, például fociban, pingponghoz, ijázkodásban.

D. & H.: Milyen tanáccsal látnák el a „golyákat”?

K.P.: Ez inkább menetközben alakul majd ki, de szerintem nagyon fontos, hogy olyan egészséges életvitelre neveljük őket, ami a későbbiekben is hasznukra válhat. A tanulás, iskolába járás sem elhanyagolható: a tudást mindenki saját magának sajátítja el, és később tudja majd felhasználni. Ja, és ne feledjük a szabadidő hasznos eltöltését is! Hanyagoljuk a dohányzást, a csúnya beszédet, és legyünk őszinték egymáshoz: keressenek meg a problémáikkal, örömeikkel, jöjjenek beszélgetni!

Sz. R.: Ehhez én már keveset tudok hozzáfűzni. (nevet) Mindenesetre, amikor bekerülünk egy teljesen új közösségbe, jó, ha minél előbb beilleszkedünk. Ebben segít, ha megfigyelitek a felsőbb éveseket... de azért nem kell mindent eltanulni! (nevet).

Kiss Pál tanár úrnak és Szalai Rita tanárnőnek köszönjük a beszélgetést, és sok sikert kívánunk nekik is, NEKTEK is a következő tanévre!

Szakkörök

A mi kollégiumunk olyan hely, ahol nem csak lakni, tanulni, enni, (néha) aludni lehet. Sokszínű tanár csapat áll rendelkezésükre, hogy maradandó csöppnyi szabadidőtetek hasznosan, tartalmasan tölthessétek el. Az idei Csereshyékben igyekeztünk egy-egy szakkört bemutatni nektek. De a nyomdafestékünk és a megjelent számok véges sora nem engedte e színes paletta minden árnyalatának megjelenítését. Most azért sétálunk végig veletek ezen a Csereshyés szak-kör-képen, hogy jövőre is tudjátok, miből választhattok.

A mozgás kedvelőinek:

foci (fiú, lány)

kosárlabda

röplabda

úszás

íjászat

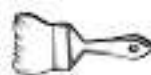
A művészet kedvelőinek:

zene szakkör

fotó szakkör

kézműves szakkör

újságíró szakkör

Akihez pedig a hasán keresztül vezet az út:

sütő-főző szakkör

Aki pedig a virágot szereti, rossz ember nem lehet:

kertészkedés

Program

Farsangi Kupa - Ózd

Szombat reggel hét órakor indultunk a kollégium elől. Kb. negyed egykor érkezünk meg Ózdra, ahol az AJKP-ből egy kisebb csoport vett részt ezen az országos csapatversenyen.

Egy kis pihenő még volt a verseny előtt, és ezt mi ki is használtuk.

Egy órakor megkezdődtek a versenyek: a fiúk fociztak, a lányok vetélkedtek, versenyeztek egymás ellen csapat szinten – „szóval” egy lányvetélkedő, és egy fiú foci. Mindkettő három fordulóból állt.

A lányok első fordulójában két feladatot volt: elsőként tollas-ütővel ping-pong labdát kellett vezetni, a másik, hogy lufit ping-pong ütővel kellett vezetni. Ebben a számban harmadikok lettünk.

Ezt követően jött a fiú foci, ahol a fiúk 7-1-re kaptak. Aztán következett a második lányvetélkedő. Zsákban ugrálás volt az első része, a második pedig focilabda vezetés volt. Ebben a számban is harmadikok lettünk. Aztán egy újabb fiú foci következett. A fiúk megint csak kaptak. Aztán megint jött egy lányvetélkedő, kezdetnek egy kézilabdát kellett elvinni párban, a párok mellkasa között, a második részben a fiúk cipőjét kellett levenni a lábukról, és egy „kanyar után” (a startig visszafutva, aztán újra a fiúkhoz) vissza is rakni rá. Ezen másodikok lettünk. Aztán a fiúk játszottak megint egy meccset.

Most is kaptak, de nem ez volt a lényeg, hanem hogy ki mertek állni annak ellenére, hogy erős csapatok ellen játszottak.

Ennél is fontosabb, hogy ők kapták a „fair play” díjat. Tisztán játszottak, becsülettel küzdöttek, így mondhatjuk, hogy mindent megtettek a maguk részéről.

Mi, lányok összesítve is harmadik helyezéssel fejeztük be a versenyt, aminek nagyon örültünk.

Késő este fáradtan dőltünk ágyba, miután (nem csak!) kipróbáltuk a helyi kollégium csocsó-, és biliárd asztalát, és igazán jól játszottunk...

Másnap reggel nyolc körül indultunk haza. Nagyon szép volt a táj. Mégis annak örültünk a legjobban, amikor hazai tájra értünk.

Program

Adventi meglepetés

November végén egy napon tanár úr és tanárnő titokzatos arccal jöttek be a szilenciumterembe. Megkezdődött az advent: hoztak egy „adventi naptárt”.

A mi adventi naptárunkon nem huszonegy, csak négy ablak, azaz boríték szerepelt, és karácsonyig minden hét csütörtökjén kinyitottunk egyet.

Minden hétre egy-egy meg meglepetés jutott: kirándulás, közösségi buli, palacsintasütés volt a borítékba rejtve.

A palacsintasütés Mikulás napjára esett. Mindenki süttött palacsintát, aki nem tudott, az ott megtanult. Volt lekváros és nutellás, nagyon finom volt. Nagyon jó volt a hangulat, sokat beszélgettünk meg nevetgettünk.

A közösségi bulin is nagyon jól éreztük magunkat: zenét hallgattunk, beszélgettünk, játszottunk. Volt rágcsálnivaló és üdítő.

Advent alkalmából át a Dóm téri adventi vásárt készített tárgyat lehetett néznie. Esett a hó és meghúzódtunk a közepén álló kon ültünk (nem volt túl énekeket hallgattunk - egy így együtt a közössé-

buszoztunk Szegedre is, sárba. Mindenféle kézzel vásárolni karácsonyi ajándékon hideg volt, ezért benagy sátorba. Szalmabálakényelmes), és karácsonyi kicsit karácsonyoztunk günkkel a tanárokkal is.

Török Katica

Mi, mint AJKP-sok, december 2.-án Budapestre utaztunk. Egyrészt azért volt jó a kirándulás, mert van egy jó közösség amiben benne vagyok, és örülök neki, hogy ilyen összetartó, vidám csapatban vagyok. Dávid Kata Tanárnővel és Fehér Zsolt Tanár Úrral mentünk. Nagyon örültünk neki, hogy Pestre mentünk így közösen. Szerintem az osztály többségének a Láthatatlan Kiállítás tetszett a legjobban.

A Láthatatlan Kiállítás a nem látók és a látók világát igyekszik közelíteni egymáshoz, és pozitív élményeken keresztül tanítja meg, hogyan segíthetjük, s miképpen érthetjük meg őket.

A Láthatatlan Kiállítás egy különleges interaktív utazás egy láthatatlan világba, ahol megpróbálhatsz eligazodni csupán a tapintás, a hangok és az illatok nyomán.

Bízz vakon!!!

A csoportban az a jó, hogy tudják és tudom jól, hogy mi az összetartás és örülök neki, hogy ez meg is van köztünk.

Köszönjük mindenkinek ezt a csodálatos kirándulást, és én is köszönöm, hogy nagyon sok csodás dolgot megtapasztalhattam. Egyedül lenni nem annyira jó, mint többen lenni, és összetartani!!!

Bodor Dominika

„Budapest, Budapest, de csodáááás...”

December 2.-án kirándulni voltunk Budapesten. Reggel a 7:05-ös vonattal indultunk Szegedre, ott szálltunk át a budapesti Intercity vonatra.

10 órára értünk meg Budapestre. Megtekintettük a Nemzeti Múzeumot és a Láthatatlan kiállítást. A Nemzeti Múzeumban betekintést nyertünk Aquincumba. Egy centurio és egy kereskedő mutatta be az érdekességeket. Egy kis perpatvar közepette meg tanultunk pénzt verni. Mindenki elkészítette a saját dénárját. Kiderült, ki szarmata kém közülünk, és ki római. Ezt követően megebédeltünk a McDonald's-ban.

Onnan metróval elmentünk a Népligetbe, onnan pedig elsétáltunk a Láthatatlan kiállításra. Ott különféle ördöglakatokat próbálhattunk ki, megtanulhattuk a vakírás alapjait, és kipróbáltuk, milyen a vakság. 45 percet töltöttünk különböző helyszíneken teljes sötétségben. Ki lehetett próbálni, milyen vakon vásárolni és enni. A kiállítás után metróval elmentünk a Nyugatiba és a 16:50-es vonattal jöttünk vissza. A vonaton kaptunk ajándékba barackos pitét. 8 óra körül értünk be a Népkert állomásra. 20:30 -kor már benne voltunk a kollégiumban, ahol meleg vacsora várt minket. Szerintem fantasztikus volt a kirándulás, én elmennék még egyszer.

Vakulya Feri

Program

V. AJKP Művészeti Fesztivál Ibrány

2011. május 26-án izgatottan indultunk el Hódmezővásárhelyről Ibrányba, hogy bemutassuk mindazt, amit nagy szorgalommal gyakoroltunk hosszú hetek óta.

Megérkezésünkkor kicsit ismeretlen volt a hely és az ott lévő emberek, de nagyon kedvesen fogadtak minket. Estére már több ismerősünk is lett. Kaptunk egy aranyos segítőt, aki bemutatta a várost.

A megnyitót követő utcabálon pedig már remekül éreztük magunkat, este alig bírtunk elaludni.

A pénteki nap azzal telt, hogy mindenki bemutatta a műsorszámát. Nagyon színvonalas műsorszámokat láttunk. Mire az előadás befejeződött, mindannyian nagyon fáradtak, de feldobottak is voltunk. Rövid szünet után a zsűri meghozta döntését:

A vásárhelyiek közül Farkas Dorina ének kategóriában I. helyezést, Vakulya Lajos és Veréb József humor kategóriában II. helyezést, Csögör Brigitta kézműves kategóriában II. helyezést, Juhász Éva Katalin és Farkas Dorina humor kategóriában 3. helyezést ért el.

Az eredményhirdetés után még részt vettünk egy vetélkedőn, később pedig jó hangulatú discót tartottak nekünk.

Másnap reggel lufieregetéssel zártuk a programot, amit sokan meghatottan néztek, visszagondolván azokra a jó dolgokra, amik velük történtek ezen a néhány napon. A vendéglátók kedvessége és a szervezés profizmusa lehetővé tette, hogy mindenki maradéktalanul örülhessen ennek a programnak.

A záró ünnepség után ellátogattunk a Vadásparkba, majd egy nagyon finom ebéd után elindultunk hazafelé.

Reméljük, jövőre is ilyen jó hangulatú lesz a kulturális fesztivál.

**Juhász Éva Kata
és
Kovács Anikó**

Színház

2011. április 4-én színházba mentünk Szabó Éva tanárnővel. Jaroslav Hašek „Švejk vagyok” című előadását néztük, Mikó István főszereplésével. Igaz, csak öten mentünk el, de jól éreztük magunkat a másfél órás műsor alatt. Odafelé a tanárnő meghívott bennünket fagyizni, ami ebben a melegben igencsak jölesett.

A műsor hét órákor kezdődött. Humoros előadás volt, mindenkinek nagyon tetszett. Fél kilenc felé ért véget.

Reméljük, máskor is lesz ilyen lehetőség, mindannyian szívesen megyünk újra.

Köszönjük, Tanárnő!

Varga Brigi

Ebben a tanévben az utolsó közös programunk egy színházi előadás volt. A szolnoki Szigligeti Színházban néztük meg a Jézus Krisztus Szupersztárt az osztályfőnökünkkel, Hatvaniné Böröcz Katalinnal. Ez egy nagyon híres rockopera, de azért néhányan izgultunk kicsit, mert nem tudtuk, miről szól.

A színház nagyon szép volt, bár kisebb, mint a kecskeméti vagy a szegedi. Már az előtérben láttunk képeket és megnéztük a szereposztást is. A legtöbb szerepet két színészre is kiosztották – Jézust például Dolhai Attila vagy Bot Gábor játszotta. Mi nagyon szurkoltunk, hogy Dolhai Attilát lássuk, de végül nem csalódtunk Bot Gáborban sem.

Nagyon jó rockzenét játszottak, egyáltalán nem olyan volt a darab, mint képzeltük, a szünet után alig vártuk, hogy folytatódjon.

A Simon apostolt játszó énekes többünknek nagyon ismerősnek tűnt, de csak amikor véget ért a darab, láttuk meg a kivetítőn, hogy Simont Kalapács József játszotta – ő a Pokolgép énekesese volt.

Jó páran a közösségből hátramentünk a művészbejáróhoz, és bár sokat kellett várni, végül kaptunk tőle is, és más színészekről is aláírást.

Nagyon jól éreztük magunkat, ennyire talán még egy színházi előadás sem tetszett.

Köszönjük szépen az estét!

Deli Dóra Ágnes

Teabár

A teabárt szerda esténként szokták megrendezni a kollégiumban, majdnem minden hónapban van. Ilyenkor jön egy meghívott együttes – vagy a kollégiumból, vagy ismerős fiatalok. Az ebédlőben van a koncert, lehet bulizni, énekelni.

Október végén jött a kollégiumba Zsolti és Martina párosa. Zsolti gitározott, Martina pedig énekelt, elsősorban külföldi számokat, de felcsendült néhány igazán jó magyar sláger is.

Az élő zene mellé tea és a zsíros kenyér is jutott mindenkinek – jó párosítás volt, én nem gondoltam, hogy ilyen sokan szeretni fogják.

Persze én is jól éreztem magam, örülök, hogy ennyi táncos kedvű lány és fiú van a koleszban. Egy héttel később a Retro Brains nevű banda is fellépett, szintén nagy sikert aratva, akárcsak a Scream of Temple.

A Kankalin néptáncscsoport már novemberben járt nálunk – nem első alkalommal, tavaly is felléptek már.

Az előadás mellé táncház is volt, bárkit megtanítottak a lépésekre – más hangulatú, de nagyon jó rendezvény volt ez is.

Dégi Tamás

Forró Tündi rajza

Veréb Józsi rajza

Veréb Józsi rajza

Bodor Dominika rajza

Varró Dániel: Szerelmes sms-ek

sms #1

azt írom + most 1 smsbe
hogy beléd vagyok kedvesem esve
vágynak dobálnak partra kivetnek
billentyűzárát oldd ki szivednek

sms #4

itt állok én e kerge hős
kabátom vízlepergetős
a szájli számra ráfagyott
ha nem szeretsz hát ne szeress
ez itt csak egy teszt sms
hogy nyomkodom tehát vagyok

sms #6

hogyan mondjam el milyen nagyon szeretlek én ha bakker
nem áll rendelkezésre több csak 160 karakter

sms #5

1 gondolat bánt engemet
kigomboljam az ingemet?
csupán ha gomb lesz 2 szemed
az én szemem pedig mit lát a luk
s magamra gombolhatlak általuk

